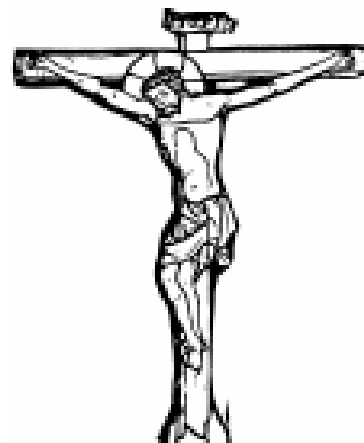

Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
"Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd"
Augustinus

Kyrkblad - Evangelisk-lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad - Den Evangelisk lutherske bekjennelsekirke
Nr 2 2003 årg. 7

**Kirken den er et gammelt hus.
Står om enn tårnene faller.**

Undervisning i Hallsjø kirkeruin ved Ljunby— fra årskonferansen 2003 .Foto : Gunnar A. Hjorthaug

GRATIA

Utgis av Den Evangeliske Lutherske
Bekjennelseskirke

Redaksjonen:

Gunnar Edwardsson, ansv.red.

E-Mail: gunnar.edwardsson@swipnet.se

Red.sekr: Gunnar Hjorthaug

E-mail: gahj@online.no

Kirkestyret består av:

Asbjørn Hjorthaug, ordf./formann er
ansv.utgiver av Gratia,

Gunnar Edwardsson, (sekr./ sekr.)

Jan-Erik Andersson, kassör/kasserer Tlf:
0431/430165,

Åke Malander.

Nils Svensson.

Kyrkostyrelsens adress: Rugdeveien 3 N-

1823 Knapstad, Tlf/fax: 69 92 11 32

Kyrkans postgironummer 44 25 93-0

Församlingar

S:t Matteus ev luth förs., Uppsala

Kh Åke Malander,

Karlsberg, Åkerlänna

S-740 30 Björklinge,

Tlf/fax 018/356140

e-mail: ake.malander@telia.com

S:t Stefanus ev luth förs., Sollentuna

Kh: Ingemar Haraldsson,

Lantgårdsvägen 49, 192 74 Sollentuna.

Tel 08/75 42 740, mobil. 070/32 08 745.

e-post: lindeberg2000@hotmail.com

S:t Johannes ev luth förs., Yxenhult

Kh Gunnar Edwardsson,

Fågelsångsv.14

S-341 31 Ljungby,

Tlf/fax 0372/62952

e-mail: gunnar.edwardsson@swipnet.se

S:t Andreas ev.luth förs., Skellefteå

Kh Gunnar Byström,

Skelleftehamns v.182

S-932 35 Ursviken,

Tlf/fax 0910/35008

e-mail: gunnar.bystrom@spray.se

Den Gode Herd.ev luth förs., Värnamo

Kontakt: Kjell Rydh, Gustavsgatan 2

S-331 41 Värnamo

Tlf/fax 0370/491 38

e-mail: kjell.rydh@telia.com

Den lutherske menighet, Knapstad

Mprest Asbjørn Hjorthaug

Rugdeveien.3 N-1823 Knapstad

Tlf/fax 69 92 11 32

e-mail: asbj.hjorthaug@c2i.net

Den lutherske menighet, Sandnes

Mprest Sigmund Hjorthaug

Spinnarg.16 N-4300 Sandnes

Tlf/ 51 66 59 57

e-mail: sighjo@online.no

Redaksjonelt:

Det er kommet positive tilbakemeldinger på de siste nr. av Gratia. Lesere som synes det er oppmuntrende å få et kirkeblad i hånda eller lese det på kirkens web-side. Allerhelst ville flere ha hatt bladet mer regelmessig selv om da måtte komme ut med litt færre sider. Av flere årsaker har vi ikke hatt kapasitet til å få fram stoff til flere blader, men det er et bønneemne og et håp at vi kan fortsette med bladet og få ut noen flere utgivelser i året.

Av innholdet i bladet har det vært et ønske om kirkenyheter, arrangementer, et andaktsord og litt teologisk opplæring.

I vårt arbeid med Gratia har det vært utfordringer med å få fram nok artikkelstoff og en regelmessig utgivelse. For å være raskt ute med utgivelsen av bladet ble det forrige bladet lagt ut på kirkens webside samtidig med at det ble sendt ut til kontakter i de forskjellige menigheter for viderefremming. Den samme praksis vil vi forsøke på nytt og vi ber leserne komme med tilbakemeldinger hvis det er forslag til bedre måter å gjøre det på.

Vi vil samtidig be om tilbakemeldinger på tema og emner som det er ønskelig å ta opp i bladet. Formidl gjerne bladet til noen du tror vil lese det.

Anvend disse konti for frivillig støtte:

I Sverige: postgiro 44 25 93-0

I Norge: bankkontonummer 1135 10 55202.

Takk for all støtte!

GAHj

”Og Ordet ble menneske ...” Joh 1,14

av

Asbjørn Hjorthaug

Jeg kan aldri slutte å undre meg over disse ordene. Tenk at Gud selv ble menneske. Tenk at han frivillig kom til vår jord for å frelse oss fra en evig død og føre oss til det evige livet.

Dagen da syndefallet var en realitet gjennom at Adam og Eva hadde brutt Guds bud, fikk de samtidig høre evangeliet. En gang i kvinnens slekt, skulle det komme en som skulle gjenopprette katastrofen gjennom å beseire djevelen. Dette løftet ble gjentatt flere ganger oppgjennom historien. Jesus skulle fødes i Davids ætt og i byen Betlehem.

"Se, en jomfru skal bli med barn; hun skal føde en sønn og gi ham navnet Imanuel." Jes 7,14

"Men du Betlehem, Efrata, den ringeste blant ættene i Judea! Fra deg lar jeg komme en mann som skal være hersker over Israel. Ha har sitt opphav i gammel tid, han er fra begynnelsen og fra evighet." Mik 5,1

Så fødtes han. For et under. Gud kommer til oss som et menneske. I 9 måneder hadde Maria båret på Gud i sitt liv, unnfanget av den Hellige Ånd. Vi kan ikke fatte det. Derfor måtte det engler til for å fortelle om en slik begivenhet. Ikke bare en, men mange- en hel hærs-kare- så stor at ingen kunne telle. Hva var det som var så viktig i alt dette? Engelen svarer for oss:

"I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Kristus Herren"

En frelser som er Kristus Herren. Kristus var den lovede Messias som profetene hadde varslet om. Denne Kristus er Gud og er i dag i Davids by Betlehem. Denne begivenheten understrekes av englesangen: *"Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som har Guds velbehag"*

Dette at vi har fått en frelser, fører til fred på jorden. Ikke en politisk fred, med en fred mellom mennesker og Gud. Freden var brutt i og med syndefallet. Det førte til fiendskap mellom mennesker og Gud. Dette fiendskapet gjorde at vi alle var forlapt. Gud har sagt at den som synder skal dø. Da er det underet skjer. Gud blir menneske. Han går inn i vår verden og lever et hellig og rent liv som menneske. Han blir tatt til fange og dør på korset. Men døden kan ikke holde på en uskyldig, derfor står han opp av graven på den 3. dagen.

Hva har han oppnådd? Han har vunnet en evig seier over synden, døden og djevelen. Gud tok vår straff. Det var dommeren selv som døde for de dødsdømte. Så sier Gud til oss at nå har jeg inngått en ny og ensidig fredsavtale. Tro på Jesus og du har evig liv. Så enkelt er det. Så enkelt må det være om jeg skal kalle meg et Guds barn. Jeg er helt avhengig av alt det Jesus gjorde for meg for å kunne kalle meg en kristen og ha håp om det evige livet.

For han har fridd oss ut av mørkets makt og satt oss over i sin elskede Sønnens rike. Og i ham har vi forløsningen, tilgivelse for syndene. Kol 1,13ff

Han tok bolig i blant oss. Jesus for opp til himmelen, men han er fortsatt her blant oss.

Han er der Ordet forkynnes og sakramentene deles ut. Han minner oss igjen og igjen om at vi eier tilgivelse for alle våre synder. Det er det største som kan skje når Jesus forkynner oss fattige syndere evangeliet, når han igjen og igjen lar oss få høre: Dine synder er deg forlatt. Det gir glede og håp i en tung verden. Det gir oss frimodighet til å feire jul atter en gang.

Det gir oss grunn til å takke for at han har gitt oss en kirke og en menighet, et sted der vi kan få møte han og få trøst og tilgivelse.

Vi har all grunn til å ønske hverandre en god og velsignet Jul.

Herrens bønn , Fader vår

av

Sigmund Hjorthaug

Fader vår, kan minne om at uttrykket «Far» også brukes om Kristus. Se i Jes. 9,6 «evig Far». Og i Ef.4,5 kalles den treenige Gud «alles Far».

Når den treenige Gud kalles *vår* Far, så er det for å understreke at vi ikke bare ber for oss selv, men også for andre. Vi kan når som helst gå til *vår* himmelske Far og be om alt vi trenger, slik som det står i et kjent salmevers:

Vi kan for tronen gå og si: Ditt barn du hjelpe må!

Og han har lovt å høre oss.

Helliget vorde ditt navn

Luther sier i sin store katekisme: «Himmelske far, hjelp at ditt navn må være hellig.»

Men er ikke hans navn hellig fra før? Vi kan vel ikke gjøre noe fra eller till! Gud er hellig, og derfor er hans navn også hellig. Det er rett at hans navn er hellig i seg selv, men vi ber i denne bønningen at Guds navn må bli holdt hellig hos oss.

Mange drar hans navn ned i søla, spotter Gud, bruker hans navn tankeløst og på stygge måter. De misbruker og vanhelliger Guds navn.

Når vi sier «Helliget vorde ditt navn», så ber vi om at Guds navn må bli holdt hellig både hos oss som er hans troende barn og i hele verden.

Det er mange måter å vanhellige Guds navn på . Luther nevner som eksempel falsk lære i forbindelse med Guds navn. «Vi vanhelliger Guds navn når vi preker, lærer og taler noe som er falskt og forførende, slik at løgn blir smykket og bydd fram under Hans navn». (Den store katekismen)

Slikt er det mye av idag dessverre. Prester som lære at homofile kan leve sammen, eller at samboerforhold uten giftermål ikke er synd, er slike som vanhelliger Guds navn. «Den som lærer og lever annerledes enn Guds ord lærer, han vanhelliger Guds navn iblant oss». (Luthers Lille katekisme)

Hvordan helliges Guds navn hos oss?

«Når Guds ord læres rett og rent, og vi også lever hellig etter det som Guds barn. Hjelp oss til det, kjære far i himmelen!» (Luthers Lille katekisme). Hver gang vi ber «helliget vorde ditt navn», skal vi tenke på at vi ber om at Guds ord må bli forkynt rett, og at vi må leve rent og hellig som Guds gode og kjære barn.

Komme ditt rike

Med denne bønningen tenker vi umiddelbart på Guds nåde-rike. Vi ber om at dette rike må komme til oss personlig, vi som allerede er troende, og at det må komme til dem som ikke tror, de som lever borte fra Guds rike.

Når vi ber om at Guds rike må komme til oss som allerede er troende, så ber vi om at det må komme enn mer enn før, at Guds ord må få rikeligere plass hos oss, at vi må vokse i nåde og kjennskap til Kristus.

Luthers sier: «Vi ber i denne bønn om at Guds rike må vise sin kraft hos oss, og at hans navn slik kan bli prist ved Guds hellige ord og et kristelig liv så at vi holder fast ved det og daglig vokser i det» (Den store katekismen)

Men med denne bønningen ber vi ikke bare om at Guds nåderike må komme. Den omfatter også herlighets-riket, det riket som skal avløse nåderiket her på jord, når Jesus kommer igjen. De første troende ba alltid slik: «Herre kom snart, og hent dine hjem!»

”I Jesu namn”

Av Gunnar Edvardsson

”Vad ni än beder om i mitt namn, det skall jag göra” (Joh 14: 13)

Vet du vad bön är? Kanske erinrar du dig vad katekesen säger när den talar om bönen. Den är trons samtal med Gud. Varför trons samtal? Ty utan tro ingen bön. Där tron tynar av, där tystnar också bönen ord. Men där Gud genom sitt Ord väcker det minsta lilla hopp, där blir det med nödvändighet anropande och bedjande till Gud. Där finns bönen.

Nu är det så att just bönen och bruket av Guds ord är det största hotet med den ondes makt i världen. Är det något han vill rasera och göra om intet, så är det att människor är bedjare och lyssnar till Guds Ord. Och kan han inte det direkt, så lägger han falska föreställningar däri, så att människan varken tror rätt eller beder med tro och uthållighet.

Därför måste vi ge akt på vad Gud i sitt Ord uttryckligen säger om bönen. Då bör vi först stanna inför detta att:

Gud uttryckligen befallt bönen.

Det står inte i människans fria val att hon kan underlåta att bedja och det inte skadar. Utan med sin befallning har Gud gjort klart att det är nödvändigt för en människa att bedja. Nödvändigt därför att det är på så vis hennes tro synnerligen är verksam.

Och med sin befallning har Gud avsett att var och en ska tro att han också vill höra och bönhöra. Han har därtill gjort det utan villkor, och som Luther säger: ”utan anseende till personen om vi är syndare eller fromma, värdiga eller ovärdiga”. Det är synnerligen viktigt. För den onde fiende som traktar efter vars och ens själ vill intala oss

att bönen inte är viktig, den kan man hoppa över, och särskilt vill han intala oss att bönen ingenting gagnar. Därtill att villkoren är så många att det utesluter bönhörelse. Han vill se oss slöa och loja i vår bön och att vi inte tror på att Gud vill uppfylla våra böner.

Men är det något som är till nytta och gagnar oss och andra, av mänsklig aktivitet, så är det bönen. Gud befäller inte det som inte gagnar. Utan tvärtom, det han befäller är oss till den rätta nyttan.

Är det någon gärning som kan framhållas framför andra i kristen människas liv, så är det bönen, att ropa till Gud om nåd och hjälp. Ty bönen är först och främst att anropa Gud i all nöd: *”Åkalla mig i nöden så vill jag hjälpa dig och du skall prisa mig.”* (Psalt 50: 15).

Men det är också en stor tröst att Gud befallt detta. För däri ligger ju att vi just i åberopan på Guds befallning kan bedja. Är det inget annat vi kan åberopa oss på, så står likväl den saken säker, att han befallt oss att bedja och därmed lovat att höra oss.

Löftena finns

Till sin befallning har lagt uttryckliga löften, som utlovar hans hjälp i all nöd. Ingen nöd är av honom undantagen. Även om vi hamnar i den yttersta nöd manar han oss att bedja. Där vill han vara Räddaren. Löftena finns där för att han såsom den gode himmelske Fadern vill locka oss att bedja, för att vi inte ska tveka eller anse det vara ogjort, utan med fast tro sluta oss till att det Gud befallt och lovat det vill han också uppfylla. Han vill att vi tar honom på orden, att vi tror det han sagt och förlitar oss på hans löften. Det är

det rätta sättet att ära Gud. Då håller vi honom också sannfärdig i hans ord och gärning.

Nu innehåller Guds Ord så många exempel på bön och så många löften ifråga om bön att en bedjare alls inte behöver tvivla på bönen eller att den inte skulle gå fram eller vara meningslös. Det är otron som injagar den uppfattningen att bönen intet gagnar. Men Guds Ord manar oss uttryckligt att bedja om allt vi behöver och lägger alla goda löften däri. Till Bibelns undervisning om bönen hör också:

Bibelns egen bönbok, Psaltaren.

Den visar oss att Gud inte bara befäller oss att bedja och lovar att höra oss, utan han ger oss också ord med vilka vi kan bedja. Det är ord och böner för alla tider och alla situationer. Här finner man böner om förlåtelse: *"Gud var mig nådig efter din godhet..."* (Psalt 51), här finns böner i den yttersta nöd: *"Ur djupen ropar jag till Herre; Herre hör min bön..."* (Psalt 130) Här finns också böner med den djupaste tacksägelse: *"Tacken Herren ty han är god, ty hans nåd vara evinnerligen."* (Psalt 136). Alltsammans är vittnesmål om Guds goda vilja mot oss i livets alla situationer. Om vi inte själva vet eller kan formulera vår bön, så ger han oss både ord och mening därmed. *"I dina händer befäller jag min ande; du har återlöst mig, du trofaste Gud."* (Psalt 31:6)

Jesus manar oss både i liknelser (Luk 18: 3) och i ord att bedja: *"Bed och er skall bli givet, ty var och en som beder han får."* (Matt 7:7) Av Jesu eget exempel framgår hur angeläget detta att kunna tala med sin himmelske Fader i bön var för honom. Han kunde tillbringa en hel natt i bön. Jesu förtroliga sätt att bedja till den himmelske fadern avspeglar sig på många ställen. Han kallar honom Abba dvs pappa. Samma förtroliga sätt ger han oss att bedja i bö-

nen Fader vår. Luthers ord i katekesen träffar därför helt rätt: "Gud vill härmed uppmuntra oss att tro, att han är vår rätte Fader och vi är hans rätta barn, för att vi ska bedja frimodigt och med fullt förtroende som goda barn till sin käre far."

Bedje i Jesu namn.

Särskilt ger oss Jesus förmånen att bedja i hans namn: *"Vad ni än beder om i mitt namn, det skall jag göra, på det att Fadern må bli förhärligad i Sonen. Ja, om ni beder om något i mitt namn, så skall jag göra det."* (Joh 14: 13 f.) Att göra något i någon annan persons namn, betyder detsamma som om den andra personen själv gör det. Att därför bedja i Jesu namn, det betyder att han vill göra vår bön till sin, och att den skall gälla lika mycket som om han ber. Därtill säger Jesus att det vi beder Fadern om i Jesus Kristus, det tjänar till att Fadern blir förhärligad i Sonen. Dvs man ärar Gud rätt genom att fly till honom med alla böner.

Jesus säger: *"Den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen inte kasta ut."* (Joh 6: 37) Lägga märke till att han inte ställer några villkor, utan blott att komma. Den som kommer till mig... , under vilka villkor och omständigheter som helst, den vill han hjälpa.

Gud hører bön

Kunde vi rätt fatta och förstå vad alla dess löften knutna till bönen ger oss, då skulle vi säkert vara långt mer flitiga bedjare än vad som nu är fallet. Låt oss lära oss av dessa Bibelns ord och exempel att *"kasta alla edra bekymmer på honom som har omsorg om er"* 1 Petr 5.

Och ni skall åkalla mig och gå åstad och bedja till mig och jag vill höra er." (Jer 29: 12)

Nyårsläger 2003/2004

LUTHERSKA FÖRSAMLINGEN I
STOCKHOLMSOMRÅDET

Saliga är de, vilkas överträdelser är förlåtna och vilkas synder är överskylda. Salig är den man som Herren inte tillräknar synd. Rom.4:7-8.

Program:

Tisdag 30 december

18.00 Mat.

19.30 **Från trädedom till barnskap.** Gal.

4:4-7. *Ingemar Andersson.*

Kvällskaffe, Aftonbön, körövning.

Nyårsafton 31 december

09.00 Frukost.

10.00 Morgonbön.

10.15 **Rättfärdiggörelsen I.** *Åke Malander.*

11.00 Rast.

11.15 **Ung och kristen.** Ps. 119:9. *Ingemar Andersson.*

Andersson.

Barnundervisning

12.00 Mat.

Körövning

14.00 **Rättfärdiggörelsen II.** *Åke Malander.*

Barnundervisning

15.00 Kaffe

16.00 **Gruppsamtal.** 1. I anslutning till

lägrets ämnen

2. Ung och kristen

3. Att vara småbarnsförälder

4. När de små blivit stora

18.00 Mat.

Körövning

20.00 **"Så kort och dyr är nådatiden, Då vägen hem dig öppen står..."**

Några glimtar ur vår psalm- och sångskatt. *Ingemar Andersson.*

Samkväm.

23.30 Det gamla året avslutas.

00.00 Det nya året ringes in.

Nyårsdagen 1 januari

08.30-10.30 Frukost.

11.00 Gudstjänst

I Jesu namn. Joh. 14:13-14. *Åke Malander.*

Medlemmar i LFS och församlingar i kyrkogemenskap bereds tillfälle till skriftermål och nattvard nyårsdagen kl 09.30.

Anmälan senast den 27/12 till:

Fam. Andersson, Karlavagnen 40,
195 56 Märsta

08-96 50 13, 070-781 09 66

Eller via mail:

Årskonferansen 2004 avholdes 14 –18 juli

Sted og ramme: Sjøglimt leirsted, Ørje i Norge. Familieleir og årsmøte.

Hovedtema og emner: 1. Johan nes brev. "Gud er kjærlighet."

Dette har han bl.a. konkret vist oss gjennom det at han har bevart vår kirke gjennom 30 år siden 1974. I 1. Johannes brev vil vi ta fram emner som: Livets ord, Fornekte eller bekjenne, Å prøve åndene, Guds barn, Å tro på Jesus, Bønn og forbønn, Kan en

Vår kirkes tro: Synden og frelsen

av Gunnar Hjorthaug

Synden:

Bibelen forteller at synden kom tidlig inn i verden:

Adam og Eva gav etter for djevelens fristelse og syndet mot Gud. De var ulydige mot Guds ord og befaling. Ved dette pådro mennesket seg Guds dom og vrede, synden kom inn i menneskeslekten.

1Mos.2:17:"..den dagen du spiser av det skal du dø..", Fra den tid har menneskeslekten vært

unntatt og født i synd. Salm.51.7:"Ja jeg kom til verden med skyld, med synd ble jeg til i mors liv". Dette kalles arvesynd. Mennesket er helt ute av stand til å kunne rette opp sitt forhold til Gud ved egen hjelp. Mennesket har ingen fri vilje til å bestemme seg for å bli en kristen og komme til tro på Gud. Når et menneske synder er det derimot mennesket selv som velger synden og som må stå ansvarlig for sine

handlinger, (den trellbundne vilje.)

Rom.5:12:" Synden kom inn i verden ved et menneske og med det døden..."

Frelsen:

Gud elsket verden så høyt at Han lot sin Sønn Jesus Kristus bli født som et menneske. Han skulle frelse deg og meg fra synden og fri oss fra evig fortapelse. Jesus Kristus levde et fullkomment liv, og oppfylte loven i vårt sted. Hans død på et kors ble ofret for vår synd. Den straffen vi hadde fortjent tok han på seg. Slik vant han over døden og djevelen da han viste seg som seierherre på korset. Han var

uten synd og derfor kunne heller ikke døden holde på han. Jesus oppsto fra de døde den tredje dag etter å ha proklamert sin frelsesseier for helvetesmaktene: Han for så opp til Himmelen og sitter ved Faderens høyre side. Han skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde.

Rom. 8:3:"Det som var umulig for loven fordi den var maktesløs på grunn av menneskets onde natur, det gjorde Gud. For syndens skyld sendte han sin egen Sønn i syndige menneskers skikkelse og holdt dom over syndene i vår natur."

1Kor.15:3-28,
Gal.4:4-5,

Jes.53:6, Joh.3.16.Ef.2:8: "For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave."

(Krusifiks fra Dørrap kirke. Foto Gunnar A. Hjorthaug)

